

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 67.427 van 4 juli 1997
in de zaak A. 74.294/VII-15.477.**

In zake : Christina BORREMANS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten Ph. DECLERCQ en M. VAES,
kantoor houdende te LEUVEN (KESSEL-LO),
Tiensesteenweg 275

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Financiën.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat Ph. DECLERCQ op 2 mei 1997 namens Christina BORREMANS heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van, eensdeels, het koninklijk besluit van 28 oktober 1996 houdende benoeming van Jan CLOETENS tot inspecteur der directe belastingen te Tienen A, anderdeels, van de beslissingen van het college van dienstchefs van de administratie van de directe belastingen van 7 maart 1995, 28 maart 1995, 11 april 1995 en 25 april 1995 en het gemotiveerd advies van dit college;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 juni 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 juni 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Ph. DECLERCQ, die verschijnt voor verzoekster, en van Auditeur-generaal G. DEKELVER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij in een exceptie opwerpt dat de adviezen van het college van dienstchefs niet voor vernietiging en bijgevolg niet voor schorsing vatbaar zijn; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over die exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van een uitspraak over die exceptie slechts noodzakelijk zou zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekster omtrent het nadeel in het inleidend verzoekschrift doet gelden wat volgt :

"Reeds m.b.t. het belang heeft verzoekende partij erop gewezen dat zij thans nog steeds een nadeel lijdt uit de bestreden beslissing.

M.b.t. de vordering tot schorsing merkt verzoekende partij op dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, het hoger genoemde moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoekster kan meebrengen.

Bij onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing blijft, in afwachting van de nietigverklaring door de Raad van State, het nadeel in hoofde van de verzoekende partij bestaan en dit onmiddellijk bij alle eerstvolgende openstellingen van betrekkingen";

dat verzoekster haar "belang bij het aanvechten van" de bestreden beslissingen legt bij het feit dat zij in haar verdere loopbaan de gevolgen blijft ondergaan van het benoemingsbesluit, namelijk "het achteruit gesteld zijn t.o.v. de benoemde en geassimileerde kandidaten, gelet op de hun toegekende klassementsnummers" nu zij vóór de bestreden beslissingen plaats innam vóór hen;

Overwegende dat verzoekster tot inspecteur bij de administratie der directe belastingen werd benoemd bij koninklijk besluit van 17 december 1996, met ingang van 1 april 1996; dat met de eerste bestreden beslissing Jan CLOETENS tot inspecteur wordt benoemd met ingang van 1 mei 1995; dat verzoekster aldus slechts effectief in haar carrière zou worden benadeeld indien Jan CLOETENS door zijn betere rangschikking ook werkelijk een bevordering zou verkrijgen; dat de als nadeel aangevoerde carrière-achterstand dus te wijten zal zijn aan die, nog hypothetische bevordering, en niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen; dat die bevordering dan nog kan worden aangevochten op grond van de beweerde onwettigheid van de bestreden benoeming aangezien die bevoor-

dering daar bij veronderstelling zou op steunen; dat het aangevoerde nadeel dus tevens niet moeilijk te herstellen is; dat aan de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2 niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juli 1900 zevenennegentig, door :

de H. D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

D. VERBIEST.